

ת"פ (חיפה) 20100-12-23 - מדינת ישראל נ' אחמד וכי (עוצר)

ת"פ (חיפה) 20100-12-23 - מדינת ישראל נ' אחמד וכי מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 20100-12-23

מדינת ישראל

ג ג ד

אחמד וכי (עוצר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[05.11.2024]

כב' הנשיא, השופט אבי לוי

גזר דין

הנאשם, אחמד וכי, הורשע ביום 6.6.24 - בהתאם להודאותו במסגרת הסדר טיעון - בעבירות שנכללו בכתב אישום מתוקן אשר הוגש נגדו, ואשר עניין בשוד בנסיבות חמורות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); ונ hinge בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשל"א - 1961 לחוק.

במסגרתו של הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים, כי כל צד יטען באופן חופשי לעניין העונש, בעוד המאשימה תעדור, בגין היקף חילופי הרכב ששימש לביצוע של העבירות, כפי שיפורט להלן.

עובדות כתוב האישום המתוקן

בתאריך 25.12.23, ע過ר לשעה 10:00, החליט הנאשם לבצע שוד ולצורך כך הצדיד מבועד מועד בסיכון וברעלת שחורה לכיסוי פניו. בהתאם לתוכנית, בשעה 10:20, נהג הנאשם לכיוון בנק מרכניאל דיסקונט בשפרעם, ברכב מסווג יונדייא שבבעלות חמוטו, כשהוא פסול לנ hinge זאת מיום 9.5.23.

הנאשם החנה את הרכב בסמוך לזרת האירוויזיון והמתין שמשהו ימושך כסף מהכספומט שנמצא במקום. בשעה 10:25, המתלוננת החננה את רכבה בסמוך לזרת האירוויזיון, ומושכה כסף מזומן בסכום של 1,000 ₪. בחולף דקות אחדות, שבה המתלוננת אל רכב הרנו והתיישבה במושב הנגה. הנאשם, אשר הבחן במתරחש, התקרב אל רכב הרנו, כשהוא מצויד בסיכון וועטה על ראשו את הרעללה במטרה להסotta את זהותו ופתח את הדלת. הנאשם קירב את הסיכון לגופה של המתלוננת ואיים עליה באמצעות הסיכון, תוך שהוא מורה לה באופן מאים "תביאי את הכסף שימושת" אגב הסרה חלקית של הרעללה שעתה על פניו, זאת בכונה להפחיד, כדי לגנוב ממנו את הכסף וכדי למנוע התנגדות לגניבתו. המתלוננת, כתוצאה מאירועו של הנאשם וממעשיו הנ"ל, ובשל פחדה מפניו, צייתה לדרישתו ומסרה לידי סכום כסף מזומן בסך 400 ₪. הנאשם נטל את הכסף ונמלט לכיוון רכבו.

ראיות לעניין העונש

המאשימה

ב"כ המאשימה המלמד, עו"ד אמר אלרון, הגיע את תדפיסי גילין הרישום הפלילי והתעבורי של הנאשם (טעת/1), וכן את פסקי הדין שניתנו בעניינו (פ"ל 20-10-7978 ו - ת"פ 22-06-4333) (טעת/2). עסקין בשני הליכים. האחד, תעבורתי והשני פלילי, אשר במסגרתם הושטו של הנאשם עונשים מוותניים בני הפעלה (שבעה חודשי מאסר בתיק הפלילי, וארבעה חודשי מאסר בתיק התעבורי). עוד עליה מן הרישומים הנ"ל, כי באמצעותו של הנאשם 12 הרשעות פליליות - בין היתר בעבירות חמורות שעניין בנשק, אלימות וסמיים. בגין הרשעתו الأخيرة (ימים 15.12.22) נשא בעונש מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים.

טיוני הצדדים לעניין העונש

המאשימה

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא מעשיו של הנאשם. לשיטתה של המאשימה מתחם העונש הכלול בתיק זה צריך שניוע בין 3 לבין 5 שנות מאסר. הודהש, כי מעשיו החמורים של הנאשם לוו בתכנון מוקדם, תוך הצבידות בסיכון וברכב. הפרקליט הפנה את בית המשפט לפסיקה שעוניינה בעבירות השוד. הוער, כי עברו הפלילי המכבד של הנאשם, לצד העדר אופק שיקומי, מצביעים על כך שצריך לזכור את עונשו של הנאשם בחלוקת העליון של מתחם העונשה המוצע. עוד נתבקשתי לצבור את עונייני המאסרים המותנים (הנ"ל) לעונש שייגזר לו בתיק זה, לצד השנת פיצויים, קנס ופסילת רישון hinge (لتגובה העולה על 18 חודשים).

ההגנה

ב"כ המלומד של הנאשם, עו"ד משה נעמן, הגיע מצדו את טיעוני ההגנה לעניין העונש (טעה/1) והוסיף על אלו בעלפה. בקצירת האומר, צוין כי הנאשם הודה במעשהיו בהזדמנות הראשונה ובכך חסר זמן שיפוטי רב. הסגנור הדגיש כי על אף חומרת מעשיו של הנאשם, הרי שבמסופו של יום לא הופעלה אלימות פיזית כלפי המתלוונת, צוין, כי מצדנו הכלכלי של הנאשם אינו איתן, בלשון המטה, ונסיבות חייו קשות ביותר, ומשכך יש לפסק בעניינו פיצויים בשיעור נמוך (ואף להימנע מהשתתת הenkins בעניינו - חלף חילוט הרכב). הסגנור המלומד הפנה לפסיקה ענפה המתיחסת לעבירות השוד ונוהגה בזמן פסילה, בציינו כי בעבירה זו קיים מנדע עונשה רחב, התלוי בנסיבות המקורה הקונקרטי. לשיטתה של ההגנה מתחם העונש הולם לתקיק זה צריך שניוע בין 18 לבין 30 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בעוד העונש לא צריך שיעליה על 24 חודשים מאסר לריצוי בפועל (תוර חיפוי מלאה של עונשי המאסר המותנים זה לזה תור אלו יצטברו לעונש דכאן באופן חלקו בלבד). הוער בהקשר זה, צוין כי הנאשם סובל מביעית שימוש לרעה בסמים וכן שתנאי מעצרו ממושכים וקשים. בהקשר זה, צוין כי הנאשם הביע נזקקות טיפולית (במסגרת הליך המעצר). דא עקא, שירות המבחן העריך כי הוא נעדך כוחות לטיפול ממשמעות).

דבריו של הנאשם
הנאשם פנה אל בית המשפט, בציינו כי הוא מצטרע על הכלול ונונה בבקשת סליחה לנפגעת העבירה. עוד ציין
הנאשם, כי הוא מעוניין לקבל טיפול לגמילה מסמים ולשוב במהרה לביתו.

דין והכרעה
מעשו של הנאשם דכאן חמורים וمبטים אדישות וזלזול כלפי הציבור, קניינו, שגרת חייו וביתחונו. על החומרה
הרבבה הטמונה במעשהיו שוד המבוצעים במקומות ציבוריים עד לא פעם בבית המשפט העליון, בציינו כדלהן -
"...עבירה זו אסור לה שתקנה אחיזה במחזותינו ועלינו לפעול לעוקרה היכן שניתן. עבירת השוד פוגעת הציבור
הקורבנות המשוטים במסגרת האירוע, כמו גם בכלל האוכלוסייה כאשר גורמים עבריניים מסוימים על שלומה ורווחתה.
על בית המשפט להעביר מסר מרתקע לכל מי שבוחר להשיג רוח 'קל' בדרך עברינית תוך פגעה באנשים תמיימים
הנקרים בדרכם. כאמור, בנסיבות רגילות הרתעה זו צריכה לכלול מאסר בפועל" (ע"פ 5265/12 עמור נ' מדינת
ישראל, ניתן ביום 27.12.12).

זהוי אם כן נקודת המוצא העונשית.
כלל, עת נפנים לבצע את מלאכת העונישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניה שיקול-הදעת השיפוטי,
הוא עקרון ההלימה: משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנسبותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג
העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמור יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתוך
התחשבות בערך החברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע
ה Hebira. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסתות הימנו מטעמים של שיקום או של
הגנה על הציבור, יקבע העונש המתאים לנאים בשים לב לנسبותיו האישיות ולנתונות נוספים, הללו שאינם קשורים
בביצוע העבירה.

ראשית, אצין כי העבירות החמורים שאוthon ביצעו הנאשם נכללות ב"אירוע אחד", שכן בהחלט קיים בין אלה קשר
הדווק - ביצוע השוד והנוהגה בזמן פסילה בוצעו במקביל כחלק בלתי נפרד מן התוכנית העברינית (ראו לעניין זה: ע"פ
4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ברק-ארץ, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת
ישראל, ניתן ביום 30.7.15). משכך, יקבע מתחם עונש אחד הולם לכלל המעשים (סעיף 40יג(א) לחוק).

העריכים בהם פגע הנאשם במעשי ידועים וברורים. הוא פגע בזכותו של הציבור ושל המתלוונת בפרט לחיות חיים שלווים, ללא סכנת פגעה בגופם ובנפשם; הוא פגע בזכותה הקניין של המתלוונת; בשלטון החוק ובסדר הציבור בכך שסיכון את מתחמי הדרך. מידת הפגיעה בערכיהם הללו אינה זינחה על מנת לשרטט כדבי את מתחם העונש ההולם לאיור זה, עיינתי בפסקה רחבה העוסקת בעבירות שעוניין שוד בנסיבות מחמירות ונήיגה בזמן פסילה. נמצatoi למד, כי מעשי השוד שונים זה מזה במידת חומרתם. ברى, כי אין דין של שוד המבוצע באליםות חמורה או תוך שימוש בנשק כדי שוד שנעשה ללא שימוש בכוח. אין דין שוד שבו נפצע אדם פצעה קשה כדי של שוד שבמהלכו איש לא נפגע. אין דין שוד שבו סכום הגניבה היה מזערני כדי שוד שבו נשגד סכום כסף גדול. עמד על כך כי השופט רובינשטיין במסגרת ע"פ 4841/13 עומר וספי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 6.2.14) בציין כדלהלן:

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כמובן, לובשת עבירה השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולם בוגינה מגוננת; אך פטור שלא ככלם אי אפשר (בבלי, חולין צ"ב), ואת המסגרת קבוע כМОון המחוקק בקביעת 'tag העונש' לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעבירה תוך פגעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפגיעה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספרטונית; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה בחבורה לדינה של עבירה אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטית של עבירות [...]".

ראו למשל: ע"פ 1393/09 שהՃאה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 24.11.09) - הושתו 5 שנים מאסר; ע"פ 1286/13abo ג'ומה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20.1.14) - הושתו 3 שנים מאסר; ע"פ 8627/14 דבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.15) - הושתו 3 שנים מאסר; ע"פ 4841/13 וספי נ' מדינת ישראל (שהוזכר לעיל, ניתן ביום 6.2.14); ע"פ 15/1233 מג'יד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 19.1.16) - הושתו 3 שנים מאסר; ע"פ 3160/12 קריסטיאן ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21.4.13) - הושתו 42 חודשים מאסר; ע"פ 936/14 אבראה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.8.14) - הושתו 20 חודשים מאסר; ע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 13.12.18) - הושתו 24 חודשים מאסר}. {בכל הנוגע להήגיה בזמן פסילה, ראו למשל: רע"פ 18/8619 חסן נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 13.12.18}. בשלב זה, יש להתייחס אל הנسبות הקשורות לביצוע העבירות באירוע זה (אלו המטען בסעיף 40ט לחוק). עובדות כתוב האישום המתוון מלמדות, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא בלבד. למעשה קדם תכנון מוקדים: כפי שפורט, הנאשם הציג מבעוד מועד בנשק קר (סכין), באמצעות הסואנה וברכב (בעודו פסול להήגיה). ברى, כי במצב דברים זה עלולה הייתה להיגרם פגעה בגיןה של המתלוונת, כפועל יוצא של הסלמת האירוע. למרבבה המזל, אירוע זה הסתיים ללא פגעות בגופו של אחר אך עם פגעה בקנינה ובונפה של המתלוונת. הנאשם יכול והיה צריך לשלוט על מעשיו ולהימנע מביצועם.

לאור כל המקובל, מצאתי לנכון לקבוע מתחם ענישה לאירוע זה הנע בין 24 לבין 45 חודשים לריצוי בפועל, לצורך עונשים נלוויים.

מכאן, ראוי לבחון מהו העונש המתאים לנאשם בשים לב לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה. יש לזכור לזכותו של הנאשם את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטו יקר, הנגרר מהודאותו ומנטילת האחירות שביצע. ברי, כי עונש מאסר ממושך יפגע בנאשם ובמשפחתו. בהקשר זה לא התעלמתי מנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם. עם זאת, כאמור, אין בעניינו המלצה שיקומית. כפי שפורט, עברו הפלילי של הנאשם מכבד, בעוד שני מסרים מותנים בני הפעלה זקופהים לחובתו.

בהקשר זה עיר, כי לא מצאתה להיעתר באופן מלא לבקשת ההגנה לחפות את המאסרים המותנים זה לזה ולהפוך את אלו (ולו באופן חלקו) לעונש המושתכן. לדידי, אין בכךו דין טעמים מצדיקים את הפעלת החירג לכל של הצבירות עונשים (ראו לענין זה: סעיף 58 לחוק וכן, למשל - ע"פ 2336/16 מזראייב נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 14.12.17), שכן עברו הפלילי המכבד של הנאשם (בעברות חמורות) מטה את הקפ' בבחירה לכך כיוון ברירת המחדל של צבירת העונשים ولو באופן חלקו, גם נוכח הiscalität הרעתית.

משאלתם פני הדברים, מצאתה להטיל על הנאשם עונשים עונשים כדלקמן -

א. 30 חודשים מאסר לריצוי בפועל בגיןימי מעצרו.

העונשים המותנים שהושטו על הנאשם במסגרתם של פ"ל 20-10-7978 ו - ת"פ 22-06-4333 (ארבעה חדשים) מאסר ושבעה חודשים מאסר, בהתאם) יוועלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש דכאנ. הטעם לחיפוי החלקית, כוונתו הכוונה של הנאשם להגמל מתמכרותו לסמים.

יצא, אפוא, כי על הנאשם לרצות 37 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בגיןימי מעצרו.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה מסווג פשע שיש בה יסוד של אלימות.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה של נהייה בזמן פסילה.

ד. פיצויים בסך 1500 ש"ח לטובת נפגעתה העבירה אשר ישולם ב- 5 תשלוםויות חודשיות שוות החל ביום 1.12.24 ויועברו לנפגעתה העבירה לפי פרטיהם עדכניים שיימסרו בידי המאושר למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מיד.

ה. 20 חודשים פסילה מלקלל או להחזיק רישון נהייה.

ו. קנס בסך 2,500 ש"ן, חלף בקשה לחייבת הרכב ששימוש לביצוע העבירה, בהתאם להסכמה הצדדים. הנאשם בדבריו לפני הביע נזקקות לעבור טיפול - שיקומי, משכך אבקש משירות בתיה הסוחר לבחון כדיית את אפשרות שילובו של הנאשם בתוכניות מתאימות במסגרת זו.

זכות ערעור כחוק
ניתן היום, ד' חשוון תשפ"ה, 05 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.